

Stručné dějiny Morrowindu

sepsala Jeanette Sitte

[Úvodem]

ředkové dnešních dunmerů byli vyhnáni z altmerských držav na dnešních Letních ostrovech a vedeni prorokem Velothem putovali až do oblasti dnešního Morrowindu. Z počátku byli dunmeři napadáni a někdy i podrobeni nordskými námořními nájezdníky. Když se však rozptýlené dunmerské kmeny sjednotily do klanového uspořádání, z nějž pocházejí dnešní přední šlechtické rody, podařilo se jim nordské utlačovatele vyhnat a dalším nájezdům se zdárně ubránit.

Kmeny jak známo uctívají své dávné předky, a v té době byly podřízeny výhradně teokracii Chrámu tribunálu. Postupem času se zdejší dunmerové rozrostli ve velký národ a začali si říkat Resdaynové. Resdayn byla poslední z provincií, která se odmítla podřídit Tiberu Septimovi, a stejně jako Černý močál nebyla nikdy úspěšně dobyta, ale pokojně začleněna do říše prostřednictvím smlouvy jako provincie Morrowind.

Téměř čtyři sta let po příchodu říšských legií byl Morrowind stále pod bedlivým dohledem říšské armády a v jeho čele sice stál loutkový král dosazený císařem, ale většinu pravomocí, které mu tradičně náležely, říše svěřila vládní radě pěti šlechtických rodů...

[O Vvardenfellu]

Roku 414 třetího věku bylo území Vvardenfellu, které do té doby náleželo církvi a bylo pod ochranou říše, v rámci nového uspořádání prohlášeno za říšské provinční území. Vvardenfell byl ponechán jako rezervace v církevní správě už od dob Smlouvy o příměří, a až na několik sídel předních šlechtických rodů, kterým Chrám udělil výjimku, byl do té doby neosídlený a nijak se nerozvíjel. Když ale král Morrowindu odvolal staletý církevní zákaz obchodu a osídlení Vvardenfellu, přišla sem záplava kolonistů z říše i přední dunmerské šlechtické rody, a ti všichni začali rozšiřovat staré osídlení a budovat si zde nové domovy.

Nové území bylo rozčleněno na čtyři správní oblasti - Redoran, Hlaalu, Telvanni a oblast chrámu, z nichž každá byla samostatně spravována radou místního šlechtického rodu nebo výborem chrámových kněží, to vše pod dohledem a poradenstvím vévody Drena a oblastní rady v Ebonhartu. V oblastech spravovaných šlechtickými rody bylo místní právo směsí zákonů daných šlechtických rodů a císařského práva a společně je prosazovaly dunmerské stráže i císařské legie, v chrámové oblasti platilo církevní i císařské právo a jeho dodržování zajišťovali ordináti. Chrám tribunálu byl stále považován za většinové náboženství, ale legie zajišťovaly lidem také právo uctívat devatero božstev a říšští kazatelé se snažili tuto víru šířit.

Do chrámové oblasti spadalo město Vivec, pevnost Gost a všechna posvátná i světská místa s církevním významem (včetně Zapovězených oblastí v Gostu) a všechny neobydlené kraje a divočina ve Vvardenfellu. Z praktického hlediska tato oblast pokrývala všechny části Vvardenfellu, na které si nečinily nárok oblasti Redoran, Hlaalu nebo Telvanni. Chrám se umíněně snažil na svém území bránit veškerému rozvoji, a z větší části se mu to dařilo.

Rod Hlaalu spolu s říšskými osadníky zahájil rázné tažení, jehož účelem bylo osidlování a rozvoj svěřené oblasti. Několik desetiletí po reorganizaci se systematicky rozrůstala Balmora a Askadské ostrovy. Caldera a Pelagiad byly založeny jako úplně nové osady a všechny pevnůstky legií byly rozšířeny, aby zde mohla být větší posádka.

Rod Telvanni, který se donedávna obezřetně vyhýbal novinkám a vždy se držel od ostatních poněkud stranou, se začal nesmlouvavě rozšiřovat za hradby svých věží a osad. Bez ohledu na odpor jiných rodů, Chrámu, vévody i oblastní rady telvannští průkopníci nadšeně zaplavili i divočinu, která měla být ponechána ve správě Chrámu. Telvannská rada se sice oficiálně za tyto divoké osady zřekla zodpovědnosti, ale bylo veřejným tajemstvím, že je ctižádostiví šlechtici a mágové z rodu Telvanni podporují a navádějí své průkopníky, aby zakládali další.

Konzervativní šlechtický rod Redoranů pod nátlakem církve dlouho odolával a nepřipustil ve své oblasti žádný překotný rozvoj. V důsledku toho hrozí jak šlechtickému rodu Redoran, tak Chrámu nebezpečí ztráty hospodářského i politického vlivu ve prospěch zájmů ctižádostivějších a výbojnějších rodů Hlaalu a Telvanni.

Říšská administrativa je na území Vvardenfellu nucena čelit celé řadě problémů, z nichž nejzávažnější představuje rivalita předních šlechtických rodů, nepřátelství kočovníků ze Spáleníšť, vnitřních sporů v církvi Chrámu jako takové a rudohorská nákaza. Soupeření šlechtických rodů, církve a říšských zájmů o ovládnutí vvardenfellských zdrojů může kdykoli přerůst v plnohodnotnou válku. Nájezdníci ze Spáleníšť přepadají osady, okrádají kupecké karavany a zabíjejí cizince za pouhý vstup do divočiny, kterou považují za své území. Chrám se zároveň neúspěšně snaží umlčet nespokojené hlasy z vlastních řad, které požadují reformu církve.

Nejzávažnější jsou však morové rány a přenašeči nákazy, které sem ničivé bouře přinášejí z oblasti Rudé hory. Vvardenfell i celý Morrowind je již dlouho sužován legendárním zlem: pod Rudou horou se usídlil Dagoth Ur a jeho upíři. Chrámu se celá staletí dařilo držet tuto hrozbu za Velkou hradbou duší, v poslední době se však církvi nedostává ani zdrojů, ani odhodlání, a tak hrozba z Rudé hory získává každým dnem na závažnosti. Pokud pevnost Gost padne, rozšíří se do měst a vesnic celého Vvardenfellu záplava nestvůr a šířitelů nákazy a říše nebude mít jinou možnost než oblast Vvardenfellu vyklidit a nechat ji napospas nemocem a zkáze.

Skyrim.4fan.cz